

filis regis. Propter hoc optavi et datus est michi sensus: et invocavi et venit in me spiritus sapientie. Et proposui illam regibus et sedibus: et divitias nichil esse dixi in comparatione illi. Nec comparavi illi lapide preciosum: quoniam omne aurum in comparatione illi arena est: et tamquam lucrum estimabitur argentum in conspectu illi. Super salutem et speciem dilexi illam: et proposui pro luce habere illam: quam inextinguibile est lumen illi. Venierunt autem michi omnia bona pariter cum illa: et innumerabilis honestas promanavit illi. Et letatus sum in omnibus: quoniam antecederat me ista sapientia: et ignorabam quoniam horum omnium mater est. Quam sine fideione didici: et sine invidia communico: et honestatem illius non abscondo. Quis enim est thesaurus est hominibus: quo quod vult sunt participes facti sunt amici dei: propter discipline dona commendati. Illi autem dedit deus dicere et sententia et presumere digna horum que michi dant: quoniam ipse sapientie dux est: et sapientiam emendator. In manu enim illi et nos et sermones nostri: et omnis sapientia: et operum scientie disciplina. Ipse enim dedit michi horum scientiam veram quam sunt: ut sciam dispositionem orbis terrarum: et virtutes elementorum: initium et consummationem et medietatem temporum: vicissitudinem permutationis: et consummationes temporum: et morum mutationes: divisiones temporum: annuum cursus: et stellarum dispositiones: naturas animalium: et iras bestiarum: vim ventorum: et cogitationes hominum: differentias virgultorum: et virtutes radicum: et quicquid sunt abscondita et improvisa didici. Omnium enim artium docuit me sapientia. Est enim in illa spiritus intelligentie sanctus unicus incomplexibilis.

discretus mobilis: incoquinatus: rectus: suavis amans bonum: acutus: qui nichil verat benefacere: humanus: benignus: stabilis: ceterus: securus: omne habes virtutum: omnia prospiciens: et qui capiat omnes spiritus intelligibiles: mundus: subtilis. Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia. Attingit autem ubique: propter suam mundiciam. Vapor est enim virtutis dei: emanatio quedam claritatis omnipotentis dei: sincera: et ideo nichil iniquitatis in ea incurrit. Candor est enim lucis eterne: et speculum sine macula dei maiestatis: et imago bonitatis illi. Et tu sit una: omnia potest: et permanens in se omnia immutat: et per nationes in auras sanctas se transferat. Amicos dei et prophetas constituit. Mente enim diligit deus: nisi tu qui cum sapientia inhabitat. Est enim hec speciosior sole: et super omne dispositionem stellarum: lucis comparata invenit prior. Illi enim succedit nox: sapientia autem non vincit malitia.

Atingit ergo a fine usque. **U**bi ad finem fortiter: et disponit omnia suaviter. Hanc amavi et requisivi eam a iuventute mea: et quasi sponsam michi eam assumere: et amator factus sum forme illi. Generositate illi glorificat contubernium habes dei: sed et omnium deus dilexit illam. Deditque enim discipline dei: et electis operum illi. Et si divine appetunt vitam: quid sapientia locupletius que operatur omnia. Si autem sensus operatur: quis horum qui sunt magis quam illa est artifex. Et si iusticia quod diligit: labores huius magnas habet virtutes. Sobrietate enim et prudentia docet: et iusticia et virtute: quibus utilius nichil est in vita hominibus. Et si misericordie scientie desiderat quis: sit precata et de futuris estimat: sit veritas finem

et dissolutiones argumentorum: signa et monstra sit anteque fiant: et eventus temporum: et seculorum. Proposui ergo hanc adducere michi ad convivendum: scientia quoniam mecum communicabit de bonis: et erit allocutio cogitationis: et reditus mei. Habebit propter hanc claritatem ad turbas: et honorem apud seniores. Juvenis et acutus inveniat in iudicio: et in conspectu potentium ammirabilis ero: et facies principum mirabunt me. Tacebam me sustinebunt: loquentem me respicient: et sermonem me plurimum manum operi suo imponet. Preterea habebit propter hanc immortalitatem: et memoriam eternam hiis qui post me fuerint relinquant. Disponam populos: et nationes michi erunt subdite. Timebunt me audientes reges: et in bello fortis. Inveniam in domum meam requiem cum illa. Non enim habet amaritudinem conversatio illius: nec reditus convivendus illi: sed leticia et gaudium. Nec cogitas apud me: et commemorans in corde meo: quoniam immortalis est in cogitatione sapientia: et in amicitia illius delectatio bona: et in operibus manuum illi honestas sine defensione: et in examine loquente illi sapientia: et predicator in communicatione finem omnium ipsius: necesse querens: ut michi illam assumerem. Quare autem eam ingenio suo et fortis sum aiam bonam. Et cum esset magis bonus: veni ad corpus incoquinatum. Et ut sciam quoniam aliter non possum esse cunctis nisi deus deus: et hoc ipsum erat summa sapientia scire: cum esset hoc donum: ad id dominum et deprecatus sum illum: et dixi de totis precordis meis. **U**bi deus patrum meorum et domine misericordie: qui fecisti omnia verba tua: et sapientia tua constituiti spiritum: ut diceret

creature que a te facta est: ut disponat orbem terrarum in equitate et iustitia: et in directione cordis iudicium iudicet: da michi sedem tuam: assistentem sapientiam: et noli me reprobare a precibus tuis: quoniam servus tuus sum ego: et filius ancille tue: homo infirmus et exigui spiritus: et minor ad intellectum iudicij et legum. Et si quis erit consummat? inter filios hominum: si ab fuerit ab illo sapientia tua: in nichilum computabitur. Tu autem elegisti me regem populo tuo: et iudicem filiorum tuorum et filiarum. Et dixisti me edificare templum in monte sancto tuo: et in civitate habitationis tue altare: similitudinem tabernaculi sancti tui quod parasti ab initio: et tecum sapientia tua: que novit opera tua: et affuit tibi cum orbem terrarum faceres: et sciebat quid esset placitum oculis tuis: et quid dixeris in preceptis tuis. Mente illam de celis sanctis tuis: et a sede magnitudinis tue: ut mecum sit et mecum laboret: et sciam quid acceptum sit apud te. Scit enim illa omnia et intelligit: et deducet me in operibus meis sobrie: et custodiet me in sua potentia. Et erit accepta opera mea: et disponam populum tuum iuste: et ero dignus sedem patris mei. Quis enim hominum poterit scire consilium dei? Aut quis poterit cogitare quid velit deus? Cogitationes enim mortalium amide: et incerte providentie nostre. Corpus enim quod corrumpitur aggravat animam: et terrena inhabitatio deprimunt sensum mens cogitantem. Et difficile estimamus que in terra sunt: et que in conspectu sunt innumerum cum labore. Que in celis sunt autem quis investigabit? Sensum autem tuum quis sciet nisi tu dederis sapientiam et misericordiam spiritui sanctum tuum de altissimis: et si recte sint semine eorum qui sunt in terra: et que tibi placet didicisse potes. Nam